

Til § 55.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs §§ 6 og 10, idet dog lovens mere detaljerede regler om godkendelse af kurser og lønkompensation er udeladt og i stedet forudsættes omtalt i de retningslinier, der udarbejdes af socialministeren.

Til § 56.

I overensstemmelse med de overvejelser, der har fundet udtryk i socialreformkommissionens 2. betænkning, foreslås en regel om, at der kan ydes tilskud til en families udgift til hushjælp, den selv skaffer. Reglen foreslås dog begrænset til de situationer, hvor det ikke er muligt for det sociale udvalg at anvise den fornødne arbejdskraft. Det foreslås samtidig, at tilskuddet skal udmåles sådan, at pågældende bliver stillet, som om bistanden var ydet fra hjemmehjælpsordningen med betaling efter de satser, der gælder for denne ordning.

Til § 57.

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 5, hvorefter de kommunale myndigheders afgørelse af, om der i det enkelte tilfælde kan ydes bistand, og hvilken betaling der skal kræves, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ordningen foreslås opretholdt under hensyn til, at det drejer sig om afgørelse vedrørende anvendelse af forhåndenværende arbejdskraft og fastlæggelse af betaling i en række enkelttilfælde, d.v.s. spørgsmål, der synes uegnede til bedømmelse i et ankenævn.

Til afsnit V.

I dette afsnit samles en række regler om hjælpemidler samt foranstaltninger ved indretning af bolig. Reglerne forudsættes således at afløse bestemmelser i lov om revalidering, lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, lov om offentlig sygesikring og lov om offentlig forsorg. Afsnittet omhandler endvidere regler for kommunernes adgang til at iværksætte omsorgsarbejde og yde tilskud til befordring af pensionister.

*Til kapitel 13.**Til § 58.*

I overensstemmelse med princippet i socialreformkommissionens 2. betænkning er i den foreslåede bestemmelse samlet alle de situationer, hvor der kan ydes et hjælpemiddel, uanset personkredsen og hjælpemidlets beskaffenhed. Det forudsættes, at reglerne omfatter de tilfælde, hvor der efter de gældende regler i revalideringsloven ydes personer med normal erhvervsævne tilskud til livsvigtig medicin.

I stk. 1 fastlægges de almindelige betingelser for,

at der kan ydes støtte til et hjælpemiddel. Som efter revalideringslovens § 3 fremhæves det, at der til beklædningsgenstande kun kan ydes støtte til merudgifter i forhold til prisen på almindelige beklædningsgenstande.

Stk. 2 indeholder en opregning af, på hvilke punkter socialministeren kan give nærmere regler for tildeling af hjælpemidler.

Nr. 1, 2 og 3 om afgrænsning af de hjælpemidler, hvortil der kan ydes støtte, og hvornår et hjælpemiddel kan ydes som lån, og om, hvorvidt modtageren selv skal bære en del af udgiften, svarer til den nugældende lovgivning og betragtninger i socialreformkommissionens 2. betænkning. Herudover er der i nr. 4 givet mulighed for — som det i praksis er sket efter såvel revalideringsloven som omsorgsloven — at fastsætte særlige betingelser for støtte til visse hjælpemidler.

I stk. 3 fastslås, at afgørelser om hjælpemidler — der i øvrigt træffes af det sociale udvalg i opholdskommunen — når det drejer sig om støtte til motorkøretøjer, træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra det sociale udvalg. Denne opgavefordeling svarer til, hvad der er foreslået af socialreformkommissionen. Herudover åbner bestemmelsen adgang for socialministeren til at beslutte, at også afgørelser om støtte til andre bøkostelige hjælpemidler henlægges til revaliderings- og pensionsnævnet. Det vil herigennem være muligt i en overgangsperiode at forberede overgangen til kommunerne af de sager om hjælpemidler, der hidtil har været afgjort af revalideringsnævnet og revalideringscentrene, bortset fra sager om støtte til motorkøretøjer.

Medens det er en almindelig forudsætning, at henvendelse om hjælpemidler sker til det sociale udvalg, foreslås i stk. 4 opretholdt den bestående adgang til at kunne få visse hjælpemidler fra særfor-sorgsinstitutioner, f.eks. et høreapparat, ved direkte henvendelse til vedkommende institution.

I stk. 5 fastslås det — som i revalideringslovens § 3 — at støtten til hjælpemidler er subsidier i forhold til regler om sådan støtte i den sociale ulykkesforsikringslovgivning samt til hjælpemidler, der ydes som led i behandling på offentligt sygehus.

Til § 59.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til omsorgslovens § 1, stk. 1, nr. 3, sammenholdt med samme paragrafs stk. 2, men således, at berettigelsen til hjælpen ikke er knyttet til den formelle betingelse, at pågældende modtager pension eller invaliditetsydelse med til-læg, men til tilstedeværelsen af invaliditet eller sva-gelighed.